

1. DOPIERAĆ (3) *vb impf*

dopierać (2), **dopirać** (1); dopierać *GliczKsiąź, Mącz*; dopirać *BartBydg*.

Wszystkie samogłoski jasne.

inf dopirać (1). ◇ *praes 1 sg* dopieram (1). ◇ *praet 3 sg f* dopierała (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI i XVIII w.

1. *Dopędzać, dopadać; pellere, perpellere Mącz (1)* : Perpello id est perfecte pello, Doganiam/ Dopieram. *Mącz 287c.*

2. *Nalegać, domagać się (2)* :

[*Przysłowie*: ktorej fie [*panny*] wnet z iednego weyrzenia [*Achilles*] rozmiłował/ ták iż dobrze nie ízálął. [...] Niewiedział iuż co rzec/ iáko ono mowią/ Wenus dopira *HistTroj H6.*]

Szereg: »dokuczać i dopierać« (1): [*Tales*] odwłoczył [*ożenie sie*] yedno iż nychcył á namowy mátczyney áby wzdám mógł zbyć gdy mu wtem dokuczálá y dopyerálá. *GliczKsiąź O8v.*

a. *Procesować się, toczyć spór sądowy; contendere BartBydg (1)* : Contendere, pravovacž syą, dopyracž *BartBydg 216.*

Synonimy: 1. *doganiać, dostawać, dościgać*; 2. *dociskać, dodziwiać, dojeżdżać, dojmować, dokuczać, dolegać, dopiekać, dożegać, dręczyć, męczyć, przyciskać, przynaglać, przymuszać, przypiekać, trapić, trestać, żądać.*

Formacje pochodne cf 2.PRZEĆ.

Cf DOPIERAĆ SIĘ, DOPIERANIE